

Inhoud

1. Het plan	7
2. De overval	11
3. De piratenrechtbank	16
4. 'O, o, we moeten aan land'	24
5. Een schip op het land	28
6. Papieren	33
7. Het grote oude landhuis	39
8. 'Wat doen we in een landhuis?'	44
9. 'We beginnen een school'	52
10. Daar komen de kinderen	58
11. De eerste lessen beginnen	64
12. Rico, Tim en Lisa	73
13. Het verhaal van de Eindeloze Weg	78
14. Bezoek	84
15. Rico is stout	91
16. Tim is ziek	97
17. Alweer bezoek	104
18. Rico's straf	113
19. Naar het vasteland	117
20. Tim komt met een plan	125
21. Brand!	131
22. Rico's tweede straf en de bouw van een brug	139
23. Rico gaat naar het dorp en Kapitein heeft een nieuw plan. .	146
24. Vakantie!	153

1 Het plan

Kapitein staat aan het roer en knikt naar Tjief Ensjenier. ‘Zullen we het erop wagen?’

Tjief zegt niets. Hij haalt zijn vredespijp uit zijn ene mondhoek en stopt hem in zijn andere mondhoek. Hij knikt kort naar Kapitein. ‘Denk je niet dat we hiermee in de problemen komen?’ vraagt Kapitein.

‘Problemen!’ schreeuwt Snader de papegaai, terwijl hij op de schouder van Kapitein op en neer wipt.

Tjief fronst zijn wenkbrauwen. Hij kijkt naar de horizon en denkt even na. Dan schudt hij kort zijn hoofd.

‘Dus het is de moeite waard?’

Weer knikt Tjief Ensjenier.

Kapitein gromt. Dan draait hij zich om en kijkt uit over het dek. ‘Alle hens aan dek!’ buldert hij.

‘Alle hens aan dek!’ schreeuwt Snader.

Niet veel later stormen Bak Boord en zijn tweelingbroer Stuur Boord het dek op. Bak steekt zijn been uit, zodat Stuur erover struikelt. Met veel lawaai belandt hij tussen een paar emmers, die de kok daar net heeft neergezet.

‘Allemaggies, Bak!’ roept Stuur boos. ‘Hou die lange stelten van je bij je!’

Bak geeft Stuur een duw na. ‘Loop dan niet in de weg.’

Stuur krabbelt overeind en duikt boven op zijn broer.

Kapitein staat op de brug van het schip en fronst zijn wenkbrauwen. Met bulderende stem roept hij: ‘Bak en Stuur, genoeg!’

‘Vervelende jochies!’ schreeuwt Snader.

De twee broers krabbelen snel overeind. Met hun handen op hun rug staan ze wijdbeens te wachten op wat Kapitein te zeggen heeft. Kok Cornelus Kombuis komt langzaam het dek op. Hij veegt zijn vette handen aan zijn vieze schort af. Uit zijn zak piept zijn kleine vriend: een witte muis, die hij altijd bij zich heeft. ‘Ik ben er, Kap’tein’, zegt hij, terwijl hij met zijn hand zijn enorme snor probeert plat te strijken.

Riekus Roer, de eerste stuurman, staat aan de reling. Zijn gezicht is groen van ellende.

‘Ik zie dat jij er ook bent’, knikt Kapitein zijn eerste stuurman toe. ‘Kotsen doen we buiten boord, hè?’

Riekus Roer knikt en hangt wat verder over de reling.

‘Goed, mijn beste zeerotten. Luister’, begint Kapitein. ‘Zoals jullie al hebben gehoord, hebben de piraten van De Dikke Zeekoe de schatkist uit het koninklijk schip gestolen. We hadden in de piratenraad afgesproken dat wij de eerste kans zouden krijgen om de schatkist te veroveren. De piraten van De Dikke Zeekoe hebben zich niet aan deze afspraak gehouden. Gisteravond hebben ze stiekem de schatkist meegenomen. Dat kan ik niet zomaar laten gebeuren. Ik heb net overleg gehad met Tjief Ensjenier. Hij heeft op mijn verzoek de machines opgevoerd. Daarmee zijn we het snelste schip van de hele piraterij geworden. Het is nu voor ons een eitje om De Dikke Zeekoe in te halen.’

‘In te halen? Waarom moeten we ze inhalen?’ vraagt Stuur een beetje onnozel.

‘Stil, Stuur. Ik ben nog niet uitgesproken’, zegt Kapitein nors. ‘We halen vannacht De Dikke Zeekoe in en stelen de schatkist.’

‘Schatkist!’ schreeuwt Snader. ‘Pak de schatkist!’

‘Maar stelen van andere piraten mag toch helemaal niet!?’ roept Stuur geschrokken. ‘Dat staat in de piratencode.’

‘Stuur, hou je mond’, zegt Bak zachtjes. ‘Als Kapitein praat, ben je stil. Als Kapitein een plan heeft, dan volgen wij dat plan. Als Kapitein vindt dat we de piratencode mogen overtreden, dan doen we dat. Begrepen?’

Stuur Boord knikt en draait zich weer naar Kapitein om verder te luisteren.

‘De piraten van De Dikke Zeekoe houden vanavond vast een mooi feestje om te vieren dat ze de schatkist hebben. Ze verwachten niet dat er andere piraten komen om hun kist te stelen.’

‘Nee, natuurlijk niet’, zegt Stuur zacht. ‘Want dat mag helemaal niet.’

‘Stil, Stuur’, sist Bak.

‘Als het middernacht is, zal Tjief aan boord van De Dikke Zeekoe gaan. Hij zal de boel daar verkennen. Als de kust veilig is, komen Bak en Stuur ook aan boord en brengen de schatkist naar ons schip. Zodra de schatkist in ons schip is, zal Tjief de machines op volle kracht laten draaien en vertrekken we met de noorderzon.’

‘Maar ’s nachts is er helemaal geen zon’, fluistert Stuur.

‘Dat klopt’, antwoordt Bak. ‘Ik snap er niks van.’

‘Dus, mijn goede piratenvrienden’, zegt Kapitein. ‘Tjief verkent de boel, Stuur en Bak pakken de schatkist, Cornelus zorgt dat er genoeg koffie is om ons wakker te houden. En ...’

‘En ik dan?’ klinkt de bibberende stem van Riekus.

Kapitein draait zich om en kijkt zijn eerste stuurman aan. Hij fronst zijn voorhoofd. ‘Ik denk dat jij het beste in het ruim kan zitten’, antwoordt hij dan. ‘We moeten niet hebben dat je straks van schrik gaat gillen en alle piraten van De Dikke Zeekoe wakker maakt.’

Riekus slaakt een diepe zucht van opluchting en rent snel naar het ruim.

Kapitein kijkt de rest van de bemanning één voor één aan. 'Weet iedereen wat hij moet doen?'

De piraten knikken.

'Mooi zo. Rust nog even uit. Over een paar uur is het middernacht. Dan zijn we bij De Dikke Zeekoe en stelen we de schat.'

2 De overval

Het is middernacht. De lucht is donker. Af en toe komt de maan achter een wolk vandaan en verlicht de zee. Kapitein staat aan de reling en tuurt naar het grote schip dat een paar meter bij hen vandaan op zee dobbert. Het dek van het andere schip is leeg. Het schip lijkt uitgestorven. Maar Kapitein weet wel beter. Geen enkele piratenkapitein laat zijn schip midden in de nacht zonder bewaking op zee dobberen. Hoogstwaarschijnlijk liggen de meeste piraten hun roes uit te slapen. Maar er zullen zeker een aantal op het dek rondlopen om de boel te bewaken. Kapitein fronst zijn dikke wenkbrauwen.

‘De maan is handig om ons bij te lichten’, zegt hij tegen Tjief. ‘Maar de maan zorgt er ook voor dat jullie makkelijk gezien worden.’ Tjief knikt zwijgend.

‘Hou de maan maar in de gaten. Als hij tevoorschijn komt, duik je weg achter een kist of een vat op het dek.’

Weer knikt Tjief.

‘Als je weet waar de schatkist is en de kust is veilig, maak je het geluid van een zeemeeuw. Dan komen Bak en Stuur eraan om je met de kist te helpen.’

Tjief stoot Kapitein aan om te laten zien dat het wel goed komt. Hij pakt het touw dat aan de mast vastgeknoopt zit. Dan wacht hij tot de maan achter een wolk verdwijnt. Hij knikt nog één keer naar Kapitein en slingert dan met het touw naar het andere schip. Kapitein hoort een zachte plof als Tjief op het dek van De Dikke Zeekoe landt.

Terwijl Tjief zachtjes De Dikke Zeekoe verkent, loopt Kapitein onrustig heen en weer op zijn schip. Zijn houten been maakt zachte tikgeluiden op de planken van het dek. Af en toe staat hij stil en tuurt over de reling. Als de maan weer tevoorschijn komt, kan Kapitein het andere schip zien. Maar van Tjief is geen spoor te bekennen.

‘Heeft hij de boel al verkend?’ klinkt er opeens een zachte stem in Kapiteins oor. Geschrokken springt Kapitein een stukje opzij.

‘Stuur Boord, wil je me nooit meer zo laten schrikken’, zegt Kapitein streng. ‘Ik had gezegd dat je je achter die tonnen moest verstoppen. Je mag pas tevoorschijn komen als ik het zeg.’

‘Ja, maar het duurt zo lang. Bak vindt ook dat het lang duurt. Ja toch, Bak?’

‘Ja, het duurt wel erg lang’, fluistert Bak in het andere oor van Kapitein. ‘Misschien is Tjief wel gepakt.’

‘Dat hadden we dan allang gehoord’, zegt Kapitein.

Hij is nog maar net uitgesproken of er klinkt zachtjes het geluid van een zeemeeuw.

‘Hé, hoe kan dat nou?’ fluistert Stuur. ‘Ik hoor een meeuw, maar we zijn kilometers van het land verwijderd. Dat kan toch helemaal niet?’

Kapitein zucht een keer heel diep en draait zich om naar de twee broers. ‘Dat is het teken van Tjief. De kust is veilig. Pak je touw en spring naar het andere schip.’

‘Maar het is zo donker’, jammert Stuur. ‘Straks laat ik het touw te vroeg los en val ik in het water.’

‘Dat gebeurt heus niet’, probeert Kapitein hem gerust te stellen.

‘Ik weet ook niet of ik het nog durf’, piept Bak nu ook bang.

‘Reken maar dat jullie durven’, broemt Kapitein boos. ‘Jullie gaan nu heel gauw of ik gooi je naar het andere schip. En reken maar

dat je dan in het water valt.’

Bibberend pakken Bak en Stuur een touw en stappen op de reling. Op het moment dat de maan even tevoorschijn komt, klimmen ze in hun touw en slingeren ze naar De Dikke Zeekoe.

‘Au’, klinkt het van het andere schip. Bak en Stuur rollen met veel lawaai op het dek van De Dikke Zeekoe. Kapitein tuurt over de reling naar het andere schip. Heeft iemand de twee broers gehoord? Gelukkig blijft het stil op het dek van het andere schip. Alle piraten slapen nog. De kust is veilig.

‘Waar is Tjief Ensjenier?’ fluistert Bak in het oor van Stuur.

‘Kwee-nie’, fluistert Stuur terug. ‘En waar is de schat?’

‘Kwee-nie’, antwoordt Bak.

Achter een ton klinkt de zachte schreeuw van een zeemeeuw. Stuur stoot Bak aan en rilt: ‘Daar heb je weer die enge spookvogel.’

‘Spookvogel?’ fluistert Bak.

‘Ja, ik hoor steeds een zeemeeuw, maar dat kan helemaal niet. Zeemeeuwen vliegen niet zover de zee op, en het land is heel ver weg.’ Nu rilt Bak ook. ‘Ik vind het maar eng op dit schip. Ik wil terug naar Kapitein.’

‘Maar als we zonder schat terugkomen, wordt Kapitein heel boos op ons. Misschien gooit hij ons wel overboord.’

‘Nee toch!’ roept Bak bang.

Opeens voelt Stuur een hand op zijn schouder. Hij springt op van schrik. Daar schrikt Bak ook weer van. Ze slaan een hand voor hun mond om niet te gillen van angst. Allebei draaien ze zich om en zien Tjief in het maanlicht staan.

Tjief legt zijn vinger op zijn lippen en gebaart dat de twee broers hem moeten volgen.

‘Waar is de schatkist?’ vraagt Bak zachtjes.

Weer legt Tjief zijn vinger op zijn lippen en wijst in de richting van de stuurhut.

Op hun tenen lopen Bak en Stuur achter Tjief aan. Ze komen bij een klein trappetje. Als ze naar boven zijn gelopen, staan ze achter de stuurhut. Onder een donkerbruin zeil ligt een houten kist met gouden randen. Het goud schittert in het maanlicht.

‘Wauw’, zegt Bak zachtjes. Zijn ogen worden groot van verbazing. ‘Dat is nog eens een mooie kist. Wedden dat hij vol zit met gouden munten?’

‘Dat wil ik zien’, fluistert Stuur. Hij wil het slot van de kist pakken, maar Tjief duwt zijn hand weg.

Tjief schudt zijn hoofd en wijst naar de schatkist. Hij tikt eerst Bak aan en dan Stuur en wijst weer naar de kist. Bak en Stuur knikken. Ze hebben begrepen wat Tjief wil.

Zo voorzichtig mogelijk tillen Bak en Stuur de zware schatkist op. Als ze achter Tjief aanlopen, horen ze zacht gerinkel in de kist.

‘Hij is wel erg zwaar, Tjief’, kreunt Stuur. ‘Mogen we even uitrusten?’

‘Ja, Tjief. Eventjes maar?’ zegt Bak hijgend.

Tjief draait zich om en kijkt de broers kwaad aan. Hij legt weer zijn vinger op zijn lippen en schudt zijn hoofd. Bak en Stuur zuchten en sjouwen de kist het trappetje af naar het dek. Het zweet staat op hun voorhoofd als ze bij de reling komen.

‘Hoe moeten we die kist nou op De Kielzog krijgen?’ vraagt Bak. Hij kijkt over de reling in het donkere water. Tjief maakt een touw los van de reling. Het is het touw waarmee hij van het ene schip naar het andere schip is geslingerd. Hij wijst van het touw naar de kist.

‘Moet dat touw om de kist?’ vraagt Stuur. Tjief knikt.

Met veel moeite binden Bak en Stuur het touw om de zware kist. ‘En nu zeker hijsen?’ vraagt Stuur. Weer knikt Tjief. Met z’n tweeën sjoorren Bak en Stuur de kist op de reling. Ze kijken allebei in het diepe water en halen hun schouders op. Tjief wijst naar zichzelf en dan naar het touw. Bak en Stuur halen weer hun schouders op. Ze hebben geen idee wat Tjief bedoelt. Dan zien ze dat Tjief op de reling gaat staan, een touw pakt en over de reling springt. Stilletjes zwaait hij met het touw naar De Kielzog.

‘Ik denk dat Tjief de kist op ons schip opvangt’, zegt Stuur in het oor van Bak. ‘Zullen we de kist dan nu maar een duw geven?’

Hij wacht niet tot hij antwoord krijgt, maar geeft de kist een duw. De schatkist schuift over de reling. Maar tot hun grote schrik glijdt de kist niet over de reling naar het andere schip, maar valt hij met veel kabaal terug op het dek van De Dikke Zeekoe. De knoop in het touw heeft losgelaten en het touw zwaait helemaal alleen terug naar De Kielzog.

Bak en Stuur gillen van schrik als het deksel van de kist met een knal openspringt en alle munten eruit rollen.

Meteen horen ze een hoop geschreeuw. Rennende voetstappen komen naar de plek waar Bak en Stuur staan. De piraten van De Dikke Zeekoe zijn wakker geworden.

